

et ipse propitiator est peccatorum nostrorum. Ille est ergo advocatus ; da operam tu ne pecces : si de infirmitate vitae subrepserit peccatum, continuo vide, continuo dispiceat, continuo damna ; et cum damnaveris, securus ad judicem venies. Ibi habes advocationem ; noli timere ne perdas causam confessionis tuae. Si enim aliquando in hac vita committit se homo disertae linguae, et non perit ; committis te Verbo, et peritus es ? Clama : « Advocatum habemus ad Patrem. »

8. Videte ipsum Joannem servantem humilitatem. Certe vir justus erat et magnus, qui de pectore Domini mysteriorum secreta bibebat ; ille, ille qui bibendo de pectore Domini divinitatem ructavit : « In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum. » Ille talis vir non dixit : Advocatum habetis apud Patrem ; sed : « Si quis peccaverit, advocationem, inquit, habemus. » Non dixit, habetis ; nec, me habetis, dixit ; nec, ipsum Christum habetis, dixit : sed et Christum posuit, non se ; et « habemus » dixit, non habetis. Maluit se ponere in numero peccatorum, ut haberet advocationem Christum, quam ponere se pro Christo advocationem, et inveniri inter damnandos superbos.

Fratres, Jesum Christum justum, ipsum habemus advocationem ad Patrem ; ipse propitiatio est peccatorum nostrorum. Hoc qui tenuit, haeresim non fecit ; hoc qui tenuit, schisma non fecit. Unde enim facta sunt schismata ? Cum dicunt homines : Nos justi sumus ; cum dicunt homines : Nos sanctificamus immundos, nos justificamus impios, nos petimus, nos impetramus. Joannes autem quid dixit ? « Et si quis peccaverit, advocationem habemus ad Patrem Jesum Christum justum. » Sed dicet aliquis : Ergo sancti non petunt pro nobis ? Ergo episcopi et praepositi non petunt pro populo ? Sed attendite Scripturas, et videte quia et praepositi commendant se